

УДК 37.091.398:001.895-044.922

DOI <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2024.98.24>

Швець Т. Е.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПІДХІД У ТРАНСФОРМУВАННІ ЗМІСТУ ІНТЕГРАТИВНОЇ ТЬЮТОРСЬКОЇ МОДЕЛІ

У статті автором обґрунтовано концепт трансформацій в освіті, що обумовлені низкою факторів: реформами в освіті; бурхливим розвитком інформаційного суспільства; адаптацією до сучасних вимог становлення особистості, здатної до самореалізації; підвищенню освітніх стандартів; актуальністю набуття компетентностей; переосмисленням ролі вчителя та учня. Метою статті є аналіз стратегічного підходу, який використовується автором для доведення кількох стратегій в контексті трансформації інтегрованої тьюторської моделі. Автор стисло узагальнює доробки українських вчених щодо дефініції «трансформація», яку розглядає у контексті освітнього процесу. Методами дослідження є: вивчення, аналіз та узагальнення науково-педагогічних джерел з метою обґрунтування стратегічного підходу та його аспектів трансформування інтегративної тьюторської моделі.

У статті визначені переваги стратегічного підходу, його відповідність сучасним вимогам щодо організації освітнього процесу, елементом якого є тьюторський процес. Автор доводить, що стратегічний підхід уможливорює управління тьюторським процесом, має відповідні етапи реалізації та складається з кількох стратегій. У статті доводиться, що застосування стратегічного підходу сприяє зменшенню негативних впливів на реалізацію тьюторської моделі, уможливорює урахування всіх факторів змін тьюторської моделі, керування нею та забезпечує динамічність трансформаційних змін. У статті визначені такі стратегії: аксіологічна, акмеологічна та стратегія цифровізації. Кожна стратегія обґрунтована, визначені необхідність та умови їх реалізації, а також наслідки ефективності тьюторського процесу.

У висновках автором доводиться, що саме система стратегій уможливорює трансформацію інтегративної тьюторської моделі, що забезпечить її гнучкість, адаптивність, змінність відповідно до потреб окремої школи, а також потреб суспільства.

Ключові слова: трансформація, тьюторська модель, стратегічний підхід, акмеологічна стратегія, аксіологічна стратегія, цифровізація, тьюторинг, інноваційність, тьюторський процес.

Сучасний світ стрімко змінюється: цифровізація, технологізація визначають значні зміни в житті людини крізь призму нових можливостей – інтелектуальних та ціннісних. У наслідку відбуваються і зміни в освіті, яка повинна відповідати новим умовам і викликам розвитку суспільства, реагувати на нові цивілізаційні виклики та суспільні реалії, враховуючи тенденції та перспективи розвитку як окремої держави так і світу [16, с. 242]. Прогнозування та визначення конкретних шляхів реалізації тьюторської моделі має ґрунтуватися на врахуванні трансформаційних процесів, що притаманні не лише сучасній освіті, а також самому цивілізаційному розвитку.

Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) опублікувала дослідження, у якому зазначила, що однією з цілей є необхідність кращої підготовки освіти до трансформацій. Освіта має розвиватися, щоб продовжувати виконувати свою місію підтримки людей у розвитку як особистості, громадянина та кваліфікованого працівника. Тенденція до трансформацій в освіті зумовлена низкою факторів: реформами в освіті; бурхливим розвитком інформаційного суспільства; адаптацією до сучасних вимог становлення особистості, здатної до самореалізації; підвищенню освітніх стандартів; актуальністю набуття компетентностей; переосмисленням ролі вчителя та учня [5, с. 24].

О. Глушко та М. Тименко [4, с. 8–15] здійснили термінологічний аналіз поняття «трансформація», яке трактують як фундаментальне, структурне, довготривале, якісне перероблення освітньої системи із запровадженням інновацій, що містить у собі компоненти реформування й модернізації. Бачення зарубіжних та українських науковців щодо поняття трансформація, є подібним, тобто, це є будь-яка реорганізація та зміна з метою покращення існуючої ситуації. І. Цюпак зазначає, що «трансформація» описує особливий стан суспільства, коли відбуваються якісні зміни способів розвитку і форм соціальних зв'язків [17, с. 11]. Н. Побірченко розглядає трансформації в освіті як творчий процес перенесення сутнісних ознак інноваційних досягнень певного профілю освіти на інший профіль освіти з метою їх об'єднання [9]. Ключовими ознаками трансформації є те, що вони постійні; цілеспрямовані; мають ціннісно-мотиваційну орієнтацію.

Питаннями тьюторингу у сучасному вимірі присвячені праці українських дослідників. А. Бойко, Н. Дем'яненко розглядають проблеми тьюторингу у контексті його реалізації у вищій школі, досліджуючи концептуальні основи тьюторингу, індивідуалізації та професіограми тьютора. К. Осадча присвячує свої доробки питанням підготовки викладача та студента до тьюторської діяльності. С. Подпльота досліджує феномен тьюторингу з позиції виховного, зокрема, морального підходу у вищій школі. М. Альохін дослідив впровадження тьюторингу початковій школі, Т. Швець – у середній школі.

Польські вчені А. Бжежинська (A. Brzezińska), М. Будзинський (M. Budzyński), С. Кжихал (S. Krzychała), А. Сарнат-Частко (A. Sarnat-Ciastko), К. Чайка-Хелмінська (K. Czayka-Chełmińska) – автори багатьох праць, у яких описано моделі тьюторингу в школах Польщі.

Метою статті є аналіз стратегічного підходу в контексті трансформування інтегративної тьюторської моделі.

В умовах постійної нестабільності у світі актуальним є забезпечення постійного розвитку освіти, впровадження нових технологій і удосконалення наявних. На нашу думку, без уявлення розвитку у довгостроковій перспективі неможлива сталість тьюторської моделі через творчу еволюцію тьюторської системи; інтегративну єдність соціально-економічного прогресу; відмінність цілей, умов, перешкод упровадження тьюторингу у закладах загальної середньої освіти; різноманітність тьюторських процесів, що потрібні для забезпечення очікуваних та отриманих результатів.

Ми розглядаємо тьюторський процес як складник загального освітнього процесу, який також підлягає трансформуванню. Тобто, інтегративний зміст тьюторської моделі не може бути незмінним. Трансформування відкриває вікно можливостей щодо отримання нового та відповідає на питання про те, як досягти поставлених цілей, завдяки креативності, оновленню змісту, проактивності, новим спрямуванням [11].

Трансформування інтегративного змісту тьюторської моделі має враховувати обсяг і характер знань, що пов'язано із швидким прогресом останніх, їхньою орієнтацією на майбутнє в контексті тьюторингу. Враховуючи інтегративний зміст тьюторської моделі, трансформації стосуватиметься не лише змісту, а також форм та видів тьюторингу; організації та управління тьюторського процесу; інноваційних технологій, що забезпечують розвиток соціально-особистісних компетентностей в учнів старших класів; формування нових ціннісних взаємовідносин між суб'єктами тьюторського процесу.

Концепція стратегічного підходу (за А. Харківської) передбачає наявність таких компонентів як система цілей; пріоритетні принципи розподілу ресурсів; правила здійснення управлінських дій [13, с. 106]. Стратегічний підхід пов'язаний із довгостроковим, якісно обраним напрямом розвитку тьюторського процесу і стратегічним управлінням реалізації тьюторської моделі. Превагами стратегічного підходу у трансформуванні інтегративного змісту тьюторської моделі вважаємо зменшення до мінімуму негативних впливів на реалізацію тьюторської моделі через постійні зміни у зовнішньому оточенні; можливість вивчати та враховувати об'єктивні фактори, що формують зміни в інтегративному змісті тьюторської моделі; отримувати необхідні пропозиції для прийняття стратегічних та тактичних рішень щодо реалізації тьюторської моделі; можливість зробити упровадження тьюторської моделі у школі більш керованим процесом; забезпечення динамічності трансформаційних змін інтегративного змісту тьюторської моделі через прискорення практичних дій щодо реалізації стратегічних планів на основі відповідної системи координування, контролю й аналізу [7].

На нашу думку, стратегічний підхід передбачає здатність визначати альтернативи досягнення цілей, обирати кращі стратегічні альтернативи, що відповідають визначеним цілям, проводити оперативні дії з метою реалізації обраної стратегії. Даний підхід також уможлиблює стратегічне управління тьюторським процесом та складається з етапів: стратегічного аналізу (аналіз минулих, поточних та майбутніх ситуацій, діагностика сильних і слабких сторін тьюторської діяльності, аналіз і оцінювання оточення; аналіз прогнозів і визначення можливих напрямів трансформації інтегрованого змісту тьюторської моделі; аналіз внутрішньої специфіки школи), стратегічного вибору (планування та обґрунтування планів) та реалізації стратегії (визначення дій); оцінювання обраної стратегії.

Стратегіями трансформування інтегративного змісту тьюторської моделі з урахуванням сучасних трендів в освіті та зовнішніми обставинами можуть бути: аксіологічна; акмеологічна та цифровізація.

В основі *аксіологічної стратегії* лежить філософія дитиноцентризму (Г. Ващенко, Д. Дьюї, А. Дістервег, Я. Коменський, В. Сухомлинський, В. Кремень та ін.), теорії гуманістичної педагогіки та психології (І. Бех, С. Гончаренко, І. Зязюк, О. Савченко, А. Маслоу, К. Роджерс та ін.). Аксіологічна стратегія у контексті тьюторській діяльності відображає суть гуманістичної концепції в освіті, а саме розвиток та зростання особистості як носія загальнолюдських цінностей [2, с. 18].

Трансформування інтегративного змісту тьюторської моделі відповідно до аксіологічної стратегії можливе за умов:

- структурування гуманістичних цінностей, які складають основу діяльності педагога-тьютора та їхня імплементація у зміст тьюторської діяльності [14, с. 11];
- творчості педагогів-тьюторів у відборі методів і технологій здійснення тьюторської діяльності;
- переорієнтації традиційної професійної позиції педагога на тьютора;
- переваги партнерства та діалогічності у взаємодії на основі емпатійності, визнання унікальності кожної дитини, з метою забезпечення умов самореалізації і самоактуалізації учнів;
- практичної спрямованості тьюторської діяльності;
- гуманізації реального буття учнів, посилення уваги до системи її цінностей та інтересів задля формування в них соціально-особистісних компетентностей.

Аксіологічна основа тьюторської діяльності уможлиблює розуміння і сприйняття тьютором смислу педагогічних цінностей, обумовлюють ціннісний тип їхньої професійності, ціннісне ставлення до свого професійного розвитку [3, с. 56]. Аксіологічна стратегія у трансформуванні інтегративного змісту тьюторської моделі передбачає передусім розвиток гуманістичного типу особистості учня. Найважливішим критерієм гуманізації тьюторського процесу стають не лише набуті соціально-особистісні компетентності учнів старших класів, а також усвідомлення і прийняття ними гуманістичних ідеалів, прагнення до постійного самовдосконалення [1, с. 65].

Акмеологічна стратегія має наскрізний характер на усіх етапах розвитку особистості та її навчання. Ми вже зазначали, що сьогодні суттєво змінюється роль педагога, основним завданням якого стає розвиток людського капіталу, розкриття індивідуальних можливостей учнів, створення умов для розкриття їх суб'єктності [10, с. 400]. Базовою ідеєю акмеологічного підходу є об'єктивна і суб'єктивна значущість просування людини як суб'єкта своєї життєдіяльності до вершин особистісного, професійного, духовно-морального та фізичного розвитку, спрямування на неперервний саморозвиток і самовдосконалення. Відповідно, у контексті акмеологічної стратегії, ознаками суб'єктності тьютора виступатимуть: здатність до активного орієнтування у новій ситуації; усвідомлення структури власної діяльності, якостей особистості, етапів життєвого шляху; ініціативність, здатність до самостійного цілепокладання, планування, передбачення; інтенсивна включеність у тьюторську діяльність; прагнення до саморегуляції, самоконтролю, самокорекції, самокомпенсації, володіння прийомами саморегуляції; усвідомлення суперечностей свого розвитку, їх усунення, забезпечення балансу і гармонії; постійна орієнтація на саморозвиток і самооновлення; прагнення до самореалізації і творчості у професійній діяльності; інтеграція свого професійного шляху, структурування і впорядкування свого професійного досвіду і досвіду інших [10, с. 415–417].

Підвищення якості праці тьютора в сучасних умовах неможливе без активного пошуку новітніх засобів удосконалення тьюторського процесу, що передбачає постійне їх включення до інноваційної діяльності. Важливою умовою ефективності тьюторської діяльності є зорієнтованість тьютора на неперервний особистісний і професійний розвиток, що стимулюються зовнішніми впливами. Погоджуємося із думкою Л. Хоружей про те, що запровадження акмеологічної стратегії у трансформування змісту тьюторської моделі повинно охоплювати всі компетентнісні складові професійної підготовки педагога-тьютора: фахову, психологічну, методичну, організаційну, комунікативну, конструктивну, рефлексивну [14, с. 12].

Актуальність стратегії *цифровізації* обумовлена двома факторами: активним впровадженням змішаного та дистанційного навчання у закладах загальної середньої освіти та реалізацією сучасного тренду в освіті – навчання протягом всього життя (*lifelong learning*). Втілення ідеї неперервного навчання неможливе без створення та розроблення нових освітніх моделей, що забезпечують навчання як цілісний процес постійного вдосконалення особистості, поповнення її знань, умінь і навичок упродовж життя [8, с. 46]. Суть цифровізації в освіті полягає в тому, щоб ефективно і гнучко застосовувати новітні технології для переходу до персоналізованого і орієнтованого на результат освітнього процесу, зокрема, тьюторського.

Флагманськими документами політики на світовому рівні щодо цифровізації є Національний план освітніх технологій США (*National Education Technology Plan, 2017*) та План дій з цифрової трансформації освіти ЄС на 2021–2027 (*The Digital Education Action Plan 2021–2027*). Пандемія виявила, наскільки важливими є цифрові технології та навички для роботи, навчання та спілкування. Уряди різних країн доклали значних зусиль для пом'якшення безпосередніх наслідків закриття шкіл і сприяти безперервності освіти для всіх [15, с. 37]. В Україні відповідно в Концепції цифрової трансформації освіти та науки на період до 2026 року зазначено п'ять цілей, які передбачають: створення доступного цифрового освітнього середовища; оволодіння педагогами сучасними цифровими компетентностями; відповідність змісту освіти сучасним інформаційно-комунікаційним вимогам; оптимізація процесів управління, регулювання та моніторингу; доступність та достовірність даних у сфері освіти [12, с. 191–192].

В контексті тьюторської діяльності вбачаємо високий потенціал цифрових технологій для організації та розвитку онлайн тьюторингу. Завдяки цифровим технологіям стає реальною організація комунікації з учнями, які знаходяться у будь-якому місці, місті, країні тощо; полегшується щоденна діяльність тьюторів у сфері моніторингу тьюторського процесу; учні отримують доступ до будь-якого електронного контенту, що допомагає тьюторам ефективно організувати та реалізувати розвиток соціально-особистісних компетентностей учнів, розширює коло їх можливостей.

Цифровізація робить тьюторський процес більш мобільним, гнучким та персоналізованим, що суттєво впливає на інтегративний зміст тьюторської моделі, методи, засоби, технології, організаційні форми тьюторської діяльності, що призводить до змін у діяльності учнів та педагогів. Поєднання індивідуальної та групової співпраці, а також часова необмеженість тьюторського процесу вивільняє час для забезпечення зворотного зв'язку, можливість проектувати індивідуальні освітні маршрути практично реалізувати ідею освіти упродовж життя, а цифрові навички стають джерелом соціальних контактів поряд з іншими форматами інформаційно-комунікативного виміру [6; 18].

Враховуючи вищезазначене, можемо зробити висновок, що стрижнем стратегічного підходу виступає система стратегій. Метою кожної стратегії є визначення основних завдань і напрямів діяльності закладу загальної середньої освіти в межах реалізації тьюторського процесу.

Використана література:

1. Вітвицька С. С. Аксиологічний підхід до виховання особистості майбутнього вчителя. *Креативна педагогіка* : наук.-метод. журнал *Академія міжнародного співробітництва з креативної педагогіки*. Вінниця, 2015. Вип. 10. С. 63–67.
2. Гейна О. В. Гуманістичний потенціал аксіологічного підходу в процесі навчання іноземної мови. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля. Серія : «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки*. 2021. № 1 (21). С. 17–23.
3. Гузій Н. В. Людиновимірність методологічної бази педагогічного професіоналізму як запорука успішної розбудови особистісно зорієнтованої освіти. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету*. Серія : Педагогіка. № 2 (11). 2013. С. 53–60.

4. Гуманізація шкільної освіти в країнах ЄС та США. Трансформаційні процеси у шкільній освіті країн Європейського Союзу та США : монографія / за ред. А. П. Джурило, О. З. Глушко, О. І. Локшина та ін. Київ : ТОВ «КОНВІ ПРІНТ», 2018. 192 с.
5. Денічева, О. І. Трансформація змісту освіти в процесі підготовки здобувачів вищої освіти в Україні. *Scientific and pedagogical internship «The European experience of introducing new forms of education organization and methods into the training system of educators and psychologists»* : Internship proceedings. November 22 December 31, 2021. с. 23–25.
6. Духаніна Н. М. Я., & Лесик Г. В. (2022). Цифровізація освітнього процесу : проблеми та перспективи. URL : <https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/49235/1/p.406-409.pdf>
7. Мельник В. К. Технологія стратегічного планування діяльності загальноосвітнього навчального закладу. *Теорія та методика управління освітою*. 2010. № 3.
8. Муқан Н. В., Блавт О. З. Розвиток освіти в Україні на початку ХХІ століття : можливості та виклики. *Гірська школа Українських Карпат*. 2019. № 21. С. 44–49.
9. Побірченко Н. А. Трансформація психологічних процесів в освітології. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. Київ : Київський ун-т ім. Б. Гринченка. 2012. № 3–4. С. 118–123.
10. Теорія та методика професійно-педагогічної підготовки освітянських кадрів: акмеологічні аспекти : монографія / керізн. авт. кол. Н. В. Гузій; Мін-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 516 с.
11. Філіпенко А. С. Міждисциплінарна методологія : базові принципи. *International Relations, Part “Economic Sciences”*. 2018. № 13. URL : http://journals.iir.kiev.ua/index.php/ec_n/article/view/3283/2959
12. Формування концептуальних засад цифрової трансформації освіти та науки України / О. Ф. Новікова, В. П. Антонюк, В. І. Ляшенкото ін. *Вісник економічної науки України*. 2021. № 1 (40). С. 190–198.
13. Харківська А. А. Теоретичні та методичні засади управління інноваційним розвитком вищого навчального педагогічного закладу : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.06. Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». Луганськ, 2012. 596 с.
14. Хоружа Л. Л. Сучасні стратегії трансформації змісту педагогічної освіти. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка*. 2020. № 33. С. 8–16.
15. Шпарик О. М. Цифрова трансформація середньої освіти : спільні стратегічні вектори США та країн ЄС. *Український педагогічний журнал*. 2022. № 3. С. 33–43.
16. Шуст Н. Б. Сучасна парадигма інновацій. Сучасні виклики юридичної освіти в університетському просторі : монографія / І. М. Сопілко, М. О. Дей та ін. Тернопіль : Вектор, 2018. С. 242–250.
17. Цюпак І. М. Феномен «трансформація освіти» в наукових дослідженнях. *Наукова скарбниця освіти Донеччини : науково-методичний журнал*. Слов'янськ : Вид-во «Витоки». 2017. № 1. С. 9–13.
18. Oliveira K., de Souza R. A. C. (2022). Digital Transformation towards Education 4.0. *InformaticsinEducation*, 2022. 21(2). 283–309 p. URL : <https://10.15388/infedu.2022.13>

References:

1. Vitvytska S. S. (2015) Aksiologichnyi pidkhdid do vykhovannia osobystosti maibutnoho vchytelia. [Axiological approach to education of the personality of the future teacher]. *Kreatyvna pedahohika. Nauk.-metod. zhurnal Akademiia mizhnarodnoho spivrobitnytstva z kreatyvnoi pedahohiky*. Vinnytsia. Vyp. 10. S. 63–67 [in Ukrainian].
2. Heina O. V. (2021) Humanistychnyi potentsial aksiologichnoho pidkhdou v protsesi navchannia inozemnoi movy. [The humanistic potential of the axiological approach in the process of learning a foreign language]. *Visnyk Universytetu imeni Alfreda Nobelia. Seriia «Pedahohika i psykhologhiia»*. *Pedahohichni nauky*. № 1 (21). S. 17–23 [in Ukrainian].
3. Huzii N. V. (2013) Liudynovymirnist metodolohichnoi bazy pedahohichnoho profesionalizmu yak zaporuka uspishnoi rozbudovy osobystisno zoriitovanoi osvity. [The human dimension of the methodological base of pedagogical professionalism as a key to the successful development of personally oriented education]. *Naukovyi visnyk Melitopolskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu. Seriia : Pedahohika*. № 2 (11). S. 53–60 [in Ukrainian].
4. Humanizatsiia shkilnoi osvity v krainakh YeS ta SSHA. Transformatsiini protsesy u shkilnii osviti krain Yevropeiskoho Soiuzu ta SSHA. [Humanization of school education in EU countries and the USA. Transformational processes in school education in the countries of the European Union and the USA] (2018) : monohrafiia / za red. A. P. Dzhurylo, O. Z. Hlushko, O. I. Lokshyna ta in. Kyiv : TOV «KONVI PRINT». 192 s. [in Ukrainian].
5. Dienichieva O. I. (2021) Transformatsiia zmistu osvity v protsesi pidhotovky zdobuvachiv vyshchoi osvity v Ukraini. [Transformation of the content of education in the process of training applicants for higher education in Ukraine]. *Scientific and pedagogical internship «The European experience of introducing new forms of education organization and methods into the training system of educators and psychologists»* : Internship proceedings. November 22 December 31. S. 23–25 [in Ukrainian].
6. Dukhanina N. M. Ya., & Lesyk H. V. (2022) Tsyfrovizatsiia osvitnoho protsesu: problemy ta perspektyvy. [Digitization of the educational process: problems and prospects.]. URL : <https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/49235/1/p.406-409.pdf> [in Ukrainian].
7. Melnyk V. K. (2010) Tekhnolohiia stratehichnoho planuvannia diialnosti zahalnoosvitnoho navchalnoho zakladu. [Technology of strategic planning of activities of a general educational institution]. *Teoriia ta metodyka upravlinnia osvitoiu*. № 3 [in Ukrainian].
8. Mukan N. V., Blavt O. Z. (2019) Rozvytok osvity v Ukraini na pochatku KhKhl stolittia: mozhlyvosti ta vyklyky. [Development of education in Ukraine at the beginning of the 21st century: opportunities and challenges]. *Hirska shkola Ukrainykh Karpat*. № 21. S. 44–49 [in Ukrainian].
9. Pobirchenko N. A. (2012) Transformatsiia psykhologichnykh protsesiv v osvitolohii. [Transformation of psychological processes in education]. *Neperervna profesiina osvita : teoriia i praktyka*. Kyiv : Kyivskiy un-t im. B. Hrynchenka. № 3–4. S. 118–123 [in Ukrainian].
10. Teoriia ta metodyka profesiino-pedahohichnoi pidhotovky osvitianskykh kadriv: akmeolohichni aspekty (2018). [Theory and methodology of professional and pedagogical training of educational personnel: acmeological aspects: monograph] : monohrafiia / kerivn. avt. kol. N. V. Huzii; Min-vo osvity i nauky Ukrainy, Nats. ped. un-t imeni M. P. Drahomanova. Kyiv : Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova. 516 s. [in Ukrainian].
11. Filipenko A. S. (2018) Mizhdystsyplinarna metodolohiia : bazovi pryntsyipy. [Interdisciplinary methodology: basic principles]. *International Relations, Part “Economic Sciences”*. № 13. URL : http://journals.iir.kiev.ua/index.php/ec_n/article/view/3283/2959 [in Ukrainian].

12. Formuvannia kontseptualnykh zasad tsyfrovoy transformatsii osvity ta nauky Ukrainy. [Formation of conceptual foundations of digital transformation of education and science of Ukraine] (2021) / O.F. Novikova, V. P. Antoniuk, V. I. Liashenkota in. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*. № 1 (40). S. 190–198 [in Ukrainian].
13. Kharkivska A. A. (2012) Teoretychni ta metodychni zasady upravlinnia innovatsiinym rozvytkom vyshchoho navchalnoho pedahohichnoho zakladu. [Theoretical and methodical principles of management of innovative development of a higher educational and pedagogical institution] : dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.06. Derzh. zakl. «Luhan. nats. un-t imeni Tarasa Shevchenka». Luhansk. 596 s. [in Ukrainian].
14. Khoruzha L. L. (2020) Suchasni stratehii transformatsii zmistu pedahohichnoi osvity. [Modern strategies for transforming the content of pedagogical education]. *Pedahohichna osvita : teoriia i praktyka. Psykholohiia. Pedahohika*. № 33. S. 8–16 [in Ukrainian].
15. Shparyk O. M. (2022) Tsyfrova transformatsiia serednoi osvity : spilni stratehichni vektory SShA ta krain YeS. [Digital transformation of secondary education : common strategic vectors of the USA and EU countries]. *Ukrainskyi pedahohichnyi zhurnal*. № 3. S. 33–43 [in Ukrainian].
16. Shust N. B. (2018) Suchasna paradyhma innovatsii. Suchasni vyklyky yurydychnoi osvity v universytetskomu prostori: monohrafiia. [Modern innovation paradigm. Modern challenges of legal education in the university space: monograph] / I.M.Sopilko, M. O. Dei ta in. Ternopil : Vektor. S. 242–250 [in Ukrainian].
17. Tsiupak I. M. (2017) Fenomen «transformatsiia osvity» v naukovykh doslidzhenniakh. [The phenomenon of "transformation of education" in scientific research]. *Naukova skarbnytsia osvity Donechchyny : naukovo-metodychnyi zhurnal. Sloviansk : Vyd-vo «Vytoky»*. № 1. S. 9–13 [in Ukrainian].
18. Oliveira K., de Souza R. A. C. (2022) Digital Transformation towards Education 4.0. *Informatics in Education*. 21(2), P. 283–309 URL : <https://10.15388/infedu.2022.13>

T. Shvets. Strategic approach to transforming the content of the integrative tutorial model.

The article substantiates the concept of transformations in education driven by several factors: educational reforms; rapid development of the information society; adaptation to modern requirements for the formation of a personality capable of self-realization; raising educational standards; the relevance of acquiring competencies; rethinking the roles of teachers and students. The aim of the article is to analyze the strategic approach used by the author to substantiate several strategies in the context of transforming the integrated tutoring model. The author succinctly summarizes the work of Ukrainian scientists regarding the definition of «transformation», which is considered in the context of the educational process. Research methods include studying, analyzing, and synthesizing scientific and pedagogical sources to substantiate the strategic approach and its aspects of transforming the integrative tutoring model.

The article identifies the advantages of the strategic approach, its relevance to modern requirements for organizing the educational process, of which tutoring is a component. The author argues that the strategic approach enables the management of the tutoring process, has corresponding implementation stages, and consists of several strategies. The article argues that the application of the strategic approach contributes to reducing negative impacts on the implementation of the tutoring model, allows for consideration of all factors of changes in the tutoring model, management thereof, and ensures the dynamism of transformational changes. The article identifies the following strategies: axiological, acmeological, and digitalization strategy. Each strategy is justified, the necessity and conditions for their implementation are determined, as well as the consequences of the effectiveness of the tutoring process.

In the conclusions, the author argues that it is the system of strategies that enables the transformation of the integrative tutoring model, ensuring its flexibility, adaptability, and variability according to the needs of individual schools and society.

Key words: transformation, tutoring model, strategic approach, acmeological strategy, axiological strategy, digitalization, tutoring, innovativeness, tutoring process.